

■ γνώμη

Περί τεράτων

Θα ήταν τέλη του 2001, ίσως και αρχές του 2002, όταν άρχισε να συνειδητοποιείται στους κύκλους της πολιτικής ότι ο Κώστας Σημίτης και το ιδεολόγημα του εκσυγχρονισμού μπορούν να πτηθούν.

Τότε ακριβώς τα κέντρα ισχύος της Κεντροδεξιάς εκήρυξαν πανστρατιά. Συγκεντρώθηκαν οι δυνάμεις – κομματικές, φίλιες, καιροσκοπικές και άλλες, ένας αταρμάς, που απέδωσε σώμα ανομοιογενές μεν, αλλά φανατικό και επιθετικό μαζί –, εντοπίστηκαν οι κρίσιμες περιοχές και οργανώθηκαν πάραυτα δίκτυα συνδεδεμένα και απολύτως παρεμβατικά στη ζώνη της πολιτικής, της επικοινωνίας, της Δικαιοσύνης, των Σωμάτων Ασφαλείας και της Εκκλησίας ακόμη.

Ενετάχθησαν πολλοί σε εκείνα τα δίκτυα της πολιτικής και της παραπολιτικής. Στελέχη, κομματάρχες, φερέλπιδες νεαροί με καλές σπουδές και φλόγα στα μάτια υπέρ της φιλελεύθερης επιλογής, πολλοί δημοσιογράφοι, άλλοι πικραμένοι, άλλοι παραμελημένοι και άλλοι απλώς του σχοινιού και του

παλουκιού, βρέθηκαν στις τάξεις της στρατιάς των ατάκτων, που ορκιζόταν στην «απαλλαγή» και ήθελε να τελειώσει το «καθεστώς». Σύνθημά τους «όλα στο φως», να λάμψει η αλήθεια, να καταδικασθούν οι διεφθαρμένοι. Επιστρατεύθηκαν σε εκείνα τα δίκτυα συνταξιούχοι δικαστές, «χτίστηκαν» λασποφυλλάδες, ακόμη και εταιρείες δημοσκοπήσεων συνδέθηκαν και υπηρέτησαν, θηλελημένα ή αθέλητα, τον μέγα σκοπό.

Οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ ένιωθαν από τότε την τερατογένεση, γνώριζαν τις παρασυναγωγές και τις εξ αυτών συντονισμένες παρεμβάσεις σε έντυπα, ΜΜΕ, στη Δικαιοσύνη την ίδια ακόμη. Ενθυμούνται τις αντιδράσεις της Θέμιδος, απορούσαν οι περισσότεροι με την ταχύτητα αντίδρασης, με τις προκαταρκτικές που διατάσσονταν αυτόματα, με το πρώτο δημοσίευμα και τον ελάχιστο υπαινιγμό για σκάνδαλα. Τον Μάρτιο του 2004 η πολιτική αλλαγή επιβεβαιώθηκε και ο ευρύς κύκλος

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ

της στρατιάς των ατάκτων, αφού πανηγύρισε δεόντως, άρχισε τις διεκδικήσεις. Οι κατανομές έγιναν, οι θέσεις μοιράστηκαν, άλλοι επιβραβεύθηκαν, άλλοι απλώς βολεύτηκαν και πολλοί, όπως ήταν φυσικό, έμειναν στα αζήτητα ή τέλος πάντων ανέλαβαν ρόλους κατώτερους των προσδοκιών τους. Στις ημέρες της «νέας διακυβέρνησης» η μεγάλη στρατιά της «απαλλαγής» αποζητούσε ρόλο, έργο, αναγνώριση και χρήμα. Δεν υπήρχε όμως χώρος για όλους. Άλλοι νομιμοποιήθηκαν και άλλοι αυτονομήθηκαν. Με τον καιρό τα κεντροδεξιά κέντρα ισχύος επαναποθετήθηκαν, οι σκοποί άλλαξαν και οι επιδιώξεις επίσης.

Νέοι στρατοί συγκροτήθηκαν, καινούργια εργαλεία αναπτύχθηκαν, νέοι ανομολόγητοι δεσμοί και σχέσεις οικοδομήθηκαν. Η μετάπτωση στη νέα εποχή έφερε καινούργιες τερατογενέσεις. Και εκείνο το δόγμα που τα ήθελε όλα στο φως έφερε το σκοτάδι... Το απόλυτο σκοτάδι.

akarakousis@dolnet.gr

Ρεζογάνης
Απορροή του Βελήσου
28/2/08 195

Αρχείο 9